

den ærede Minister nævner den svenske Banco, maa jeg gøre opmærksom paa, at der dér ligesom ved den amerikanske Whisky paalægges et ensartet Stempel paa Fabrikkerne, og der paalægges ikke 120 forskellige Detailstempler hos mange Tusinde af handlende. Med andre Ord, de Fejl, der er Mulighed for at begaa, uden at de begaaes med vedkommendes Vidende og Ønske, ere 100 Gange saa mange for Vinhandlernes Vedkommende end ved Stemplingen af den svenske Banco.

Den ærede Minister taler om Restauratørerne. Jeg har paavist, at Loven vanskeligt kan gennemføres for disses Vedkommende. Den ærede Minister siger: Straffebestemmelser, og den ærede Minister tror, at disse Straffebestemmelser række en lang Vej. Men det har vist sig Gang paa Gang, at naar Genvinsten er tilstrækkelig stor, og naar Muligheden er for at vinde, ere Straffebestemmelser ikke nok, og man skal ikke lede Folk i Fristelse. Den ærede Minister maa i øvrigt vide, — det maa frem i Anledning af hans Diskussion med det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) i Gaar, — at i Sverige udskænkes der ikke længere Banco pr. Glas. Man har set den Følge af Misbrug af Stemplet, at man ikke kan give Lov til at udskænke Banco pr. Glas.

Den ærede Minister nævnedes den tyske Cigarettskat. Jeg vil indrømme, at den er der. Men der er den Forskel mellem Danmark og Tyskland, at for det første er det tyske Folk vant til en Statsindblanding og en Disciplin, som vor mere angelsaksisk tænkende Befolkning ikke er vant til og ikke vilde finde sig i, og dernæst er der den Forskel — og det ved den højtærede Finansminister godt —, at i Tyskland er man paa Grund af Statsgæld og paa Grund af Rustninger naaet saa langt ud til den yderste Grænse for finansiell Anspænding, at man maa gribe til de yderste Midler for at skaffe Balance. Den højtærede Minister kan forstaa, at naar en høj-konservativ Regering som den tyske griber til en Arveskat paa 8 pCt. — noget, som ikke vilde genere i mere demokratiske Lande som England og Danmark —, er det, fordi den er ved Enden af sine Resourcer. Naar det er Tilfældet, tager man en Cigarettskat med. Men saaledes sidde vi ikke i det. Vi staa langt bedre. Selvfølgelig, skulle vi en Gang komme i det Tilfælde, som de ere i i Tyskland, at vi skulle bruge Penge for enhver Pris, saa har Statskassen sin Ret, og saa maa man lade den Slags Hensyn

fare, men foreløbig staa den danske Statskasse saaledes, at vi have Penge nok til, at vi ikke behøve at optage saa odiose Skatter.

Endelig talte den højtærede Minister om 11 Mill. Potter Vinsprit, der gaa til Vinblanding og Vinforskæring og Slavecognac. Naar den ærede Minister ironiserede let over Tallet, maa det siges, at Tallet jo ikke er taget fra Urtekræmmerens Andragende; det staa i den ærede Ministers egne Bemærkninger til Lovforslaget. Men i øvrigt skal jeg kun gøre opmærksom paa, at jeg har intet imod, men synes netop, at det er meget rigtigt at ramme Slavecognacen, den sure Rødvin og alle de Ting, jeg mener blot, at Vejen bør være en noget anden, end her er foreslaaet. Og muligt er det, at den Vej, som Urtekræmmerne have foreslaaet, kan bruges, maaske kan det være en Overvejelse værd.

Jeg kan godt gaa med til den Beskatning og ønsker at beskatte Slavecognacen, men jeg er ikke klar over, hvorfor den højtærede Minister er saa begejstret for det. Den ærede Minister maa nemlig huske paa, at det er ikke de rige, som drikke disse usunde Drikke, det er en ren folkelig Forlystelse, havde jeg nær sagt. Den ærede Minister var selv i sin Tid imod den fattige Mands Snaps, og vi hørte mange smukke Ord derom; hver Gang der blev sagt: Skat paa den fattige Mands Snaps, løb Taarerne ned i Snapsen, saa den kun blev 4 Grader stærk. Men her er nu den sure Rødvin, Slavecognacen, den fattige Mands Illusion. Det med den fattige Mands Snaps lød kønt, men det med den fattige Mands Illusion er lige saa kønt. Illusionen er for ham en Illusion om, at det Sprøjt, han drikker, er Sydens Drue, spanske Piger, Kastagnetter og alt det; det er nu en Gang hans Illusion, og i det Øjeblik, vi ikke skulle have Lov til at beskatte den fattige Mands Snaps, bør den fattige Mands Illusion være lige saa hellig en Ting. Den højtærede Minister vil maaske sige: Nu kommer De for langt ud i Deres Sammenligning. Jeg vil dertil svare, at naar man taler saa ømt om den fattige Mands Snaps, hvorfor skulde man saa ikke tale lige saa ømt om den fattige Mands Illusion? Forleden hørte vi noget om de smaa Kakkelovne, hvis Røg ligesom Abels Offer steg anklagende mod Himlen ved Kultolden. Jeg tror, der er Fare ved disse Sammenligninger. Det ærede radikale Parti eller, undskyld, de Herrer, da de vare radikale, have Gang